

Küresel Sosyal Yatırım Fonu Uygulaması:

Türkiye için Tecrübeler, Gözlemler ve Uygulamalar

Yönetici Özeti*

**Filiz Bikmen
International Fellow
Center on Philanthropy and Civil Society
New York, ABD
2006**

TÜSEV Sosyal Yatırım Girişimi

**TÜSEV Sosyal Yatırım Girişimi Taşman Fonu, Charities Aid Foundation ve WINGS Global
Fund tarafından desteklenmektedir.**

“Hayatı değerlendirmenin en iyi yolu, onu kendinden daha uzun süren bir şey için harcamaktır.”

- William James¹

Giriş

Sosyal yatırım fonları 90 yıl boyunca binlerce bağışçı için bu arzunun gerçekleştirilmesine yardım etmiştir. Sosyal yatırım fonları, bağışçılar, sivil toplum kuruluşları ve ihtiyaç sahibi kitleleri buluşturan bir ortaklıktır. Coğrafi olarak belirlenmiş bir bölgede, bağışçılık ve filantropiyi geliştirerek toplumsal ihtiyaçları gidermeye yönelik sivil toplum proje ve girişimlerine destek vermeyi amaçlar. Dünya çapında sosyal yatırım fonları her sene çocuklar, gençler, eğitim, sağlık, kalkınma gibi alanlarda çalışan STK'lara binlerce hibe tahsisinde bulunmaktadır.

Sosyal yatırım fonları, belirli bir coğrafi bölgede yerleşik bağışçıların istekleri ve toplumsal ihtiyaçlar arasında karşılıklı tatminkâr bir denge kurarak birey ve kurumlardan fon toplayıp, bu kaynakları hibe olarak uygun sivil toplum kuruluşlarına dağıtır. Böylece, tek bir bağışçı tarafından kurulması masraflı, idaresi ise zahmetli olan vakıfların aksine bağışların idaresini mümkün olan en esnek, masrafsız ve kolay hale getirir ve bağışçılığı teşvik eder. Bağışlar sosyal yatırım fonuna değil, sosyal yatırım fonu aracılığıyla yapıldığı için bağışçının tercihleri ön planda olur. Bağışçılara vakıf kurmanın veya tek seferlik şartlı/şartsız bağışlar yapmanın ötesinde, esnek ancak bir o kadar da kalıcı bir seçenek sunar. Sivil toplum kuruluşları açısından bakıldığında, sosyal yatırım fonları daha geniş bir bağışçı tabanı ve yerel bir kuruluş tarafından dağıtılan daha büyük bir kaynak havuzu oluşturur.

Sosyal yatırım fonlarından faydalanmak isteyen bağışçı, eğer bağışını şartlı olarak yapmayı seçmişse, fonlarının ne amaçla (eğitim, sağlık, gençlik vb), hangi alıcı sivil toplum kuruluşu için ve nasıl (hepsi tek seferde veya bir süre boyunca) kullanılacağına kendisi karar verir. Şartlı bağışların oluşturduğu bu farklı fonlar, sosyal yatırım fonu tarafından uzun vadede en etkin ve stratejik şekilde değerlendirilir ve nemalanır. Bağışçının fonlarının bir kısmı (yüzde 1 ila 5 arasında) kuruluşun ileride varlığını korumasını sağlamak amacıyla genel giderleri için ayrılır ve sürdürülebilirlik için gelir oluşturan anavarlığa eklenir. Böylece sosyal yatırım fonları belirli bir

---

¹ William James (d. 11 Ocak 1842 - ö. 26 Ağustos 1910) pragmatizmin kurucusu olan ABDli filozoftur. Psikoloji bilimi, eğitim psikolojisi, din psikolojisi, mistisizm ve pragmatizm üzerine önemli eserleri vardır.

*Raporun Türkçe çevirisi TÜSEV Sosyal Yatırım Girişimi desteğiyle, Proje Koordinatörü Zeynep Meydanoğlu tarafından yayına hazırlanmıştır. Raporun tamamı ve kaynaklar bölümü İngilizce olarak www.tusev.org.tr Sosyal Yatırım Girişimi linkinin altında bulunmaktadır.

bölgedeki gelecek nesiller ve toplumun değişen ihtiyaçları için sürdürülebilir ve yerel bir mali kaynak, filantropi ve bağışçılık kültürünü geliştiren lider bir kurum olur.

Bu özellikleri sosyal yatırım fonlarını küresel bazda giderek daha çekici hale getirmiştir. 1914 dolaylarında Cleveland, Ohio'da kurulan ilk sosyal yatırım fonunun kurucuları, 90 yıl içinde 46 ayrı ülkede 1200 tanesinin kurulacağını (WINGS, 2005) tahmin etmezlerdi. Günümüzde sosyal yatırım fonlarının yarısı ABD'de² olup, malvarlıkları toplamının 35 milyon ABD dolarını bulduğu tahmin edilmektedir. Gelişmekte olan ülkelerdeyse sosyal yatırım fonları henüz 10-15 yaşında ve filizlenme aşamasındadır. Bu kuruluşlar, malvarlıkları açısından Batı'daki karşılıkları kadar gelişmiş olmasalar da, bağışçılara ve topluma sağladıkları hizmetler ve filantropiyi teşvik ederek sağladıkları toplumsal fayda gittikçe artmaktadır. Bu çalışma, tıpkı diğer ülkelerde olduğu gibi, Türkiye'deki bağışçı ve ihtiyaç sahibi toplulukların sosyal yatırım fonlarından faydalanabilecekleri ve yurtdışı tecrübelerinin modelin Türkiye'de uygulanabilirliği üzerine aydınlatıcı olacağı varsayımdan yola çıkmaktadır.

Türkiye demokratik reform ve ekonomik kalkınma süreci içindedir. Avrupa Birliği üyelik sürecinde devam eden görüşmeler ve görüşmelerin vaadettiği gelecek üyelik demokratik reformlar için siyasi irade oluşturmaktadır. Reform sürecinde zaman zaman aksaklıklar yaşansa da, mevcut ortam üçüncü sektörün gelişimi, yerel kaynakların harekete geçirilmesi ve sivil girişimler için siyasi irade oluşturmaktadır. Sosyal yatırım fonları, Türkiye'deki mevcut hayırseverlik eğilimini bu teşvik edici ortamın getirdiği fırsatlarla birleştirecek bir mekanizma olabilir.

---

² East Bay sosyal yatırım fonu web sitesi www.eastbaycf.org

Çalışmanın Amacı ve Yapısı

Bu rapor 2006 Mart ve Mayıs ayları arasında Filantropi ve Sivil Toplum Çalışmaları Merkezi'nde (The Graduate Center, City University of New York) C.S. Mott Vakfı tarafından desteklenen üç aylık bir burs programı süresince yürütülen çalışmaların bir özetini kapsamaktadır. Küresel sosyal yatırım fonu tecrübeleri ve uygulamalarının Türkiye için uygunluğunun araştırıldığı bu ilk çalışma, aşağıdaki sorulara yanıt aramaktadır:

- *Başka ülkelerde sosyal yatırım fonlarının kurulmasına yol açan bağlamsal (sosyal, ekonomik ve siyasal) etkenler arasında nasıl benzerlikler vardır?*
- *Sosyal yatırım fonlarının işlevsel (fon geliştirme, hibe tahsisi ve paydaşları biraraya getirici) yönden tecrübeleri nelerdir?*
- *Sosyal yatırım fonları ve kilit paydaşları arasındaki ilişkiler nasıldır?*
- *Sosyal yatırım fonlarının karşılaştıkları temel operasyonel sorunlar nelerdir?*
- *Dünyada sosyal yatırım fonu uygulamaları, Türkiye için ne gibi engel, risk, fırsat ve getirilere işaret etmektedir?*

Çalışmanın amacı i) çeşitli ülkelerdeki sosyal yatırım fonu uygulama ve tecrübelerine ilişkin bulgular sunmak, ii) Türkiye'de bir sosyal yatırım fonu kurulmasının önündeki engeller, riskler, fırsatlar ve uygulamaları tanımlamak ve iii) ayrıntılı bir fizibilite çalışmasının yapılması için temel bir çerçeve önermektir.

Burada bir özeti sunulan raporun tamamı, sosyal yatırım fonları uygulamasının ve uluslararası hareketinin bir özetiyle başlayıp, Türkiye ortamına genel bir bakışı ve sosyal yatırım fonu uygulamasını gerekli kılan zorluk ve ihtiyaçları kapsamaktadır. Küresel anlamda sosyal yatırım fonu tecrübeleri ile ilgili temel bulgular ve Türkiye için getirileri bağlamsal, işlevsel, ilişkisel ve operasyonel olmak üzere dört başlık altında sunulmaktadır. Rapor bağlam, ilişkiler, algılanan ihtiyaçlar ve tutumları değerlendirerek Türkiye'de bir sosyal yatırım fonunun tasarımı ve işlevlerini şekillendirecek bir fizibilite çalışması önerisiyle son bulmaktadır.

Türkiye’de Sivil Toplum, Vakıflar ve Hayırseverlik

Sosyal yatırım fonlarının küresel yayılımı üzerine bir makalesinde, (Mart 2006, Alliance) Shannon St. John ‘hayırseverlik eğiliminin’ (birey ve şirketlerin yarar sağladıkları topluma ve ihtiyaç sahiplerine geri verme eğilimi) coğrafi, etnik ve dini sınırları aştığını savunmaktadır. Bağışçılık, anavarlık ve vakıf nosyonlarının oldukça tanıdık olduğu Türkiye’de, vakıflar tarih boyunca hayırseverliğin temel aracı olmuştur. Osmanlı İmparatorluğu’nun son zamanlarında ve Türkiye Cumhuriyeti’nin kuruluşunda, ihtiyaç sahiplerine yardım etmek, yetimleri korumak ve diğer kamuya yararlı amaçlar için bireyler tarafından kurulmuş yaklaşık 40.000 vakıf bulunmaktaydı (Vakıflar Genel Müdürlüğü verileri). Bu vakıfların çoğunun günümüzde varisleri kalmamış olup, Başbakanlığa bağlı Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından yönetilmektedir. Günümüzde miktarları kesin olarak bilinmemesine rağmen, vakıf varlıklarından (genellikle kira veya diğer yollarla değerlendirilen gayri menkuller) elde edilen gelirlerin ulusal bütçeye önemli bir katkı yaptığı tahmin edilmektedir. Öyle ki, vakıflar Türkiye’ye sadece sosyal ve kültürel bir miras değil, aynı zamanda getiri sağlamaya devam eden önemli bir varlık temeli bırakmıştır.

Türkiye’de bağışçılık ve hayırseverliğe daha güncel bir bakış durumun günümüzde oldukça farklı olduğuna işaret etmektedir. Ülkenin 1923’den beri içinde bulunduğu ekonomik ve siyasal çağdaşlaşma sürecindeki iniş çıkışlar, toplumun refah seviyesini, hayırseverlik ve bağışçılık eğilimlerini, ve bağışçılığın temel aracı olan vakıf kurumuna tavrını olumsuz etkilemiştir. Son tahminler bireylerin %44’ünün ihtiyaç sahiplerine (nakdi yardımlar yıllık 53 \$ ya da GSYİH’nın %0.9’inden az olmak üzere) nakdi veya aynı yardım yaptıklarını göstermektedir (Çarkoğlu, 2006). Bireyler bağış miktarlarının azlığı, düzensiz aralıklarla yapılması, bilgi veya güven eksikliği gibi çeşitli sebeplerden kurumlardan ziyade bireden bireye yapılan doğrudan bağışları tercih etmektedir (%86). Ayrıca vakıf sektörü Osmanlı dönemindekinden çok daha küçüktür.

Günümüzde Türkiye’de toplam varlıkları 4.6 milyar \$ civarında olan yaklaşık 3500 ‘yeni’³ vakıf (yaklaşık 100.000 kişiye 4.5 oranında) bulunmaktadır⁴ (Aydın, 1999). Bu göstergeler olumsuz bir tablo çizse de, son zamanlarda üçüncü sektöre yönelik olumlu gelişmeler bu sayıların iyileştirilmesi için büyük bir eğilim olduğunu düşündürmektedir.

TÜSEV Sosyal Yatırım Girişimi

³ 1999 itibarıyla. “Yeni” vakıflar 1923’te Cumhuriyet kurulduktan sonra, Avrupa’daki modern vakıflara benzeyen yasal düzenlemelere bağlı olarak kurulan vakıflara değinmektedir.

⁴ 1997 itibarıyla

Türkiye'nin içinde bulunduğu demokratik reform ve ekonomik kalkınma süreci, Avrupa Birliği üyelik sürecinde devam eden görüşmeler ve gelecek üyelik vadeleri, demokratik reformlar için siyasi irade oluşturmaktadır. Öyle ki, demokratik reformlar vakıf ve dernekleri ilgilendiren mevzuatı doğrudan ve olumlu etkilemiş, sivil toplum kuruluşlarının faaliyetlerine ivme kazandırmış ve toplumda görünürlüklerini artırmıştır. Diğer taraftan, Türkiye ekonomisi 2005 yılında yaklaşık %8 oranında büyüyerek dünyanın en büyük 25 ekonomisinden biri durumuna gelmiştir (Dünya Bankası ve IMF verileri). Bu eşzamanlı sosyal ve ekonomik kalkınma, Türkiye'de sivil topluma bağışçı desteğinde yavaş fakat istikrarlı bir artışa sebep olmaktadır. 1990'ların başından beri, bir avuç vakıf kurumsal ve bireysel bağışçılardan yılda 2.6 ila 4.7 milyon ABD doları toplamayı başarmıştır.⁵ Şirketler sivil toplum kuruluşlarının projelerini desteklemeye daha isteklidir ve proje bazlı yaklaşımları bütünsel sosyal sorumluluk stratejilerine doğru değişmektedir. Devlet de son zamanlarda sivil toplum ve vakıflarla ortaklık ve işbirliğini desteklemek için bir dizi yeni girişim başlatmıştır (TUSEV/SKIP, 2006). Bu süreçte zorluklar ve zaman zaman aksaklıklar yaşansa da, özel sermayenin üçüncü sektör yoluyla ülkenin sosyal ve ekonomik kalkınmasına yönlendirilmesinde yeni fırsatlar sunmaktadır. Bu bağlamda, sosyal yatırım fonları Türkiye'deki geleneksel hayırseverlik eğilimlerini bu teşvik edici ortamın getirdiği fırsatlarla birleştirecek ve harekete geçirecek bir mekanizma olabilir.

Temel Bulguların Özeti

Küresel bazda sosyal yatırım fonu uygulamalarının detaylı bir incelemesi, Türkiye için "bağlamsal, işlevsel, ilişkisel ve operasyonel" olmak üzere dört ana başlık altında incelenebilecek çıkarımlar sunmaktadır.

Bağlamsal açıdan, gelişmekte olan ve gelişmiş ülkelerde sosyal yatırım fonlarına ihtiyaç doğuran **sosyal, siyasal ve ekonomik etkenler** arasında çarpıcı benzerlikler bulunmaktadır. Bu etkenler arasında, kamu hizmet ve harcamalarında küçülme, merkezîyetçilikten uzaklaşma, özelleştirme, pazar ekonomilerinin genişlemesi ve demokratik reformlar gibi değişimler sayılabilir. Bu ve benzeri etkenler, üçüncü sektöründe bulunduğu ortamdaki değişimlere ayak uydurmaya ve artan toplumsal ihtiyaçlara cevap vermeye yönelmektedir. Diğer taraftan hayırseverlik ve **bağışçılık kültürü**, pek çok toplumsal yapıda köklü, geleneksel ve çoğu zaman değişime açık olmayan bir yere sahiptir. Bu bağlamda, sivil toplum kuruluşlarına bağışta bulunma veya bağış yaparken aracı kurum kullanma gibi anlayışlar henüz oldukça yenidir. Sözkonusu dinamikler, **yasalar** nezdinde vakıf ve dernek kurumlarının önündeki yasal engelleri kaldırmış olsa da, bu kurumlara bağışları teşvik edecek **mali** ve vergi teşviklerinin önünde birtakım engeller devam etmektedir. Bazı benzer durumlarda sosyal yatırım fonları filantropi

---

⁵ Sırasıyla TEMA ve TEGV, rakamlar proje hibelerini de kapsamaktadır.

için vergi muafiyeti şartlarının iyileştirilmesine yönelik savunuculuk girişimlerine neden olmuştur.

Bu konular Türkiye bağlamı için de geçerliliğini korumakta ve gözönünde bulundurulması gereken bazı etkenlere işaret etmektedir. Örneğin, Türkiye’de mevcut siyasi ve ekonomik istikrar, piyasalardaki dalgalanmalar söz konusu olduğunda geçerli olmamakta, bu istikrarsızlığın sosyal yatırım fonları gibi kurumlara yapılan bağışlarda olumsuz etkileri olabilmektedir. Ayrıca, bağışları sivil toplum kuruluşlarına ve aracı kurum kullanarak yapma gibi yöntemler henüz çok yeni olduğundan, tam anlamıyla kavranması için somut örnekler gösterilmesi gerekmektedir. Yasal açıdan öngörülen kısıtlamalar olmamasına rağmen banka ve mali kurumlarla fon oluşumu ve yönetimi konularında işbirlikleri araştırılmalıdır. Son olarak, bağışçılara yönelik vergi indirimlerinin/teşviklerinin geliştirilmesi gereklidir.

Sosyal yatırım fonları en çok fon geliştirme, hibe tahsisi ve farklı paydaşları biraraya getirci **işlevleriyle** tanınmaktadır. Farklı fonların bu işlevlerine ne oranda eğildiği ve ne derece başarılı olduğu paydaşlarının ihtiyaçları ve içinde bulunduğu ortamın getirilerine göre farklılık gösterir. Uluslararası tecübeler sosyal yatırım fonlarının hibe tahsisi uygulamasına hakim olduklarını gösterirken, **fon geliştirme** işlevinin çok daha zorlu olduğunu göstermektedir. Bu durum özellikle gelişmekte olan ülkelerde gelir seviyesinin düşüklüğü gibi bağlamsal etkenlerle ilişkilendirilse de, bu ve benzeri olası engellerin üstesinden bağışçılara yönelik daha gelişmiş ve stratejik bir ürün ve hizmet grubuyla gelinebilir. Polonya, Slovakya, İngiltere ve başka ülkelerde yerel bağışlarla fon geliştirmek üzere düzenlenen ‘eşleştirme’ fonları⁶ kampanya bazında başarılı olmuştur, ancak uzun vadede sürdürülebilirlikleri hala sorgulanmaktadır. Gelişmekte olan ülkelerde, **hibe tahsisi** uygulamalarına örnekler bulunsa da, bunlar genelde yabancı kaynaklar ve uluslararası kuruluşlarla (örneğin Avrupa Birliği) özdeşleştirilmektedir. Sosyal yatırım fonları yerel kaynakları hibe tahsisi yoluyla sivil toplum kuruluşlarına aktarması açısından çoğu ülke için yeni bir uygulamadır. Diğer taraftan, sosyal yatırım fonlarının sivil toplum kuruluşları, bağışçılar ve diğer farklı paydaşları **biraraya getirci** işlevi uluslararası bağlamda en önemli özelliklerinden biri olarak değerlendirilmektedir. Zira pek çok gelişmekte olan ülkede bu yeni yeni işbirliği içine giren paydaşları biraraya getirecek tarafsız bir platforma ihtiyaç duyulmaktadır.

---

⁶ Eşleştirme fonları (matching funds) kamu yararına kullanılacak bir fonun bir kısmının fondan faydalanacak topluluğun kendi yerel kaynaklarından sağlanmasını öngören fonlardır.

Söz konusu zorlukların üstesinden gelebilmek için Türkiye'ye has bir fon geliştirme stratejisinin büyük yatırım ve planlamayla oluşturulması gerekmektedir. Diğer gelişmekte olan ülkelerle benzer bağlamsal sorunlar yaşanan Türkiye'de, fon geliştirme sürecinin ayrıntılı bir incelemesinin (örneğin değişik fonlar, danışmanlık hizmetleri, bankalar ve mali müşavirlerle ortaklıklar kurulması yoluyla bağışçı katılımının sağlanması) yapılması yararlı olacaktır.

Sosyal yatırım fonları *ilişkisel* açıdan çok çeşitli paydaşlarla bağlantılıdır. Kuzey Amerika dışında yeni kurulan sosyal yatırım fonlarında, bağışçılar ve ortaklıklar açısından en önemli paydaşlar olarak *uluslararası bağışçılar*, *özel sektör* ve *kamu sektörü* öne çıkmaktadır. Bu paydaşlarla ilişkiler özellikle sözkonusu ülkelerde nadiren biraraya geldikleri düşünüldüğünde önem kazanmaktadır. Diğer taraftan, gelişmekte olan ülkelerde sosyal yatırım fonları ve *bireysel bağışçılar* (ve onlarla yakından çalışan danışman ve finansal kurumlar) ile olan ilişkiler çok daha az gelişmiştir. Sosyal yatırım fonları, STK'lara onları hibe başvuruları ve proje değerlendirmede tabi tuttukları kriterlerle teknik destek verilmesinde önemli rol oynamaktadır.

Türkiye bağlamında, devlet-sivil toplum ilişkileri gelişse de, STK'lar ve sivil toplumla işbirlikleri için bütçe tahsisi henüz çok kısıtlıdır. Bu sebeple, devlet sosyal yatırım fonlarını yararlı bir model olarak görüp kuruluşunu teşvik etse de, bu vakıfları kendi hibe tahsisi amaçlarını gerçekleştirmek için bir araç olarak görmesi zaman alacaktır. Özel sektör açısından STK projelerine destek artmaktadır. Özel sektör özellikle sosyal yatırım fonlarının danışmanlık ve sivil toplum alanında uzmanlık gibi özellikleri sebebiyle bu mekanizmadan faydalanmaya en uygun adaydır. Bireysel bağışçılarla çalışmak oldukça zorlu görülse de, bu grup Türkiye bağlamında en önemli paydaş grubudur. Önerilen fizibilite çalışmasında, bu grubun ihtiyaçları, olası katkıları ve diğer özellikleri kapsamlı bir piyasa değerlendirmesi ile incelenmelidir. Bağışçıların eğitimi ve sosyal hizmetler alanında destek programları hem paydaşlarla ilişkilerin geliştirilmesi hem farkındalık yaratılması için çok önemlidir. Son olarak, Türkiye'de sivil toplum henüz yeni yeni filizlenmekte olduğundan, sosyal yatırım fonlarının STK'lara hibe tahsisi esnasında teknik destek vermesi yerinde olacaktır.

Son olarak sosyal yatırım fonları, *operasyonel* açıdan da bir takım zorluklarla karşılaşmaktadır. Bu zorluklar 1) *genel giderlere* yönelik şartsız fonların geliştirilmesi ve 2) sosyal yatırım fonunun odağının ve kaynaklarının, fonun temel işlevleri olan fon geliştirme ve hibe tahsisi dışındaki *operasyonel programlara* kayması olarak özetlenebilir. Bunlara ilaveten, *yönetişim* ve yönetim organlarını etkin kullanamama, *personel* alımı ve özellikle fon

geliştirmeye yönelik insan kaynaklarında eksiklikler, **teknoloji** ve **marketing** alanlarında yetersizlikler sosyal yatırım fonlarının etkin işleyişleri ve görünürlükleri önünde engel oluşturmaktadır.

Türkiye'nin de bu zorlukların bazılarını paylaşması muhtemeldir. Ancak, bu zorlukların üstesinden gelebilecek bazı stratejiler arasında i) çalışanlar ve yöneticiler için açık performans kriter ve göstergeleri belirlenmesi, ii) gelir yaratma (örneğin hizmet karşılığı alınan ücretlerden) ve çeşitlendirme stratejileri geliştirilmesi ve iii) fonun yönetiminin özellikle fon geliştirme ekibini geliştirmeye odaklanan profesyonel bir ekip tarafından yapılması sayılabilir. Son olarak, sosyal yatırım fonunun operasyonel açıdan bağışçının önündeki diğer seçeneklerden daha az masraflı ve etkin olması gerekmektedir.

Sonuç ve Öneriler

Sosyal yatırım fonları küresel bazda hem gelişmiş hem de gelişmekte olan ülkelerde hızla yayılmaktadır. Bu durum bağışçılara erişim ve STK'lara kaynak sağlama yönündeki artan ihtiyaca ve bu doğrultuda yeni yollar arandığına işaret etmektedir. Sosyal yatırım fonları bağışçılara vakıf kurmak veya tek seferlik şartlı/şartsız bağışlar yapmanın ötesinde, esnek ancak bir o kadar da kalıcı bir seçenek sunmaktadır. STK'lar sosyal yatırım fonu sayesinde daha geniş bir bağışçı tabanına ve yerel bir kuruluş tarafından dağıtılan daha büyük bir kaynak havuzuna kavuşmaktadır. Toplumun geneli, bölgede refah seviyesini artırmaya çalışan STK'lara daha fazla kaynak sağlanması ile bu ortalıktan faydalanmaktadır. Modelin bu özellikleri, Türkiye temelinde de büyük yarar sağlayabilir.

Son olarak, sosyal yatırım fonu modelinin Türkiye'deki başarısı ülkenin bağlamsal, işlevsel, ilişkisel ve operasyonel özelliklerine ne kadar uygun ve geçerli olduğu ile doğrudan ilişkilidir. Burada yönetici özeti sunulan raporun tamamı bu doğrultudaki risk ve fırsatlara detaylı olarak değinmektedir. Yönetici özetinde yapılan gözlemlerin daha derinlemesine incelenmesi ve çeşitli paydaşları temsil eden uzmanlardan oluşan bir çalışma grubunca fizibilitesinin yapılması yararlı olacaktır. Bu ayrıntılı analiz, Türkiye'de sürdürülebilir ve kalıcı bir sosyal yatırım fonu uygulamasının kurulabileceği gerekli bilgi birikimini sağlayacaktır.

